

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Mikófalvi Gábor ügyvéd (....) által képviselt ...(felperes címe) felperesnek, a Váradi Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Váradi Katalin ügyvéd) által képviselt ... (...) alperes ellen, védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. június 6. napján kelt, 1.P.25.082/2006/13. számú ítélete ellen az alperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül a felperesnek 12.000 (Tizenkettőezer) Ft másodfokú perköltséget megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy alperes 2006. október 20. és 2007. január 12. között azzal, hogy „tipp A FIATAL ÚJSÁG” címmel hirdetési újságot adott ki és abban reklámozási szolgáltatást nyújtott, bitorolta a felperes ... lajstromszámú védjegyét. Ezért eltiltotta az alperest a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 46.000 Ft perköltséget.

Az elsőfokú ítélet tényállása szerint a felperes a jogosultja a ...-i elsőbbségű, - ... lajstromszámú - „Tipp A FIATAL ÚJSÁG” színes, ábrás védjegynek, amely a 35. osztályba sorolt reklámozási szolgáltatást oltalmazza. A védjegy piros négyzet alakú mezőt ábrázol, amelyben fehér betűvel írva kerültek elhelyezésre a szavak oly módon, hogy nyomtatott nagy betűkkel alul „A FIATAL ÚJSÁG”, felette pedig kb. ötször nagyobb betűvel a „Tipp” szó olvasható. E megjelöléssel a felperes 1998. óta ad ki hirdetési újságot és végez ily módon reklámozási tevékenységet.

Az alperes 2006. október 20. és 2007. január 12. között „tipp A FIATAL ÚJSÁG” címmel ingyenes információs hetilapot jelentetett meg, amelyen lévő megjelölésben egy átlósan elhelyezett sötétzöld téglalap alakú háttérben vízszintesen, két sorban, fehér színű felirat látható oly módon, hogy a speciális írásmódú „tipp” szóelem felett szerepel „A FIATAL ÚJSÁG” szókapcsolat, ötször kisebb betűkkel.

Rögzítette a tényállás azt is, hogy az alperes ügyvezetője és tulajdonosa, ... kérésére a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma az alperesi időszakai újságot nyilvántartásba vette, továbbá ... 2006. október 18-án a megjelölés védjegykénti lajstromozására kérelmet nyújtott be, amellyel kapcsolatos eljárás folyamatban van.

Az elsőfokú bíróság a védjegybitorlás törvényi tényállásának nem vitatott elemeinek tekintette, hogy az alperes a megjelölést gazdasági tevékenységi körében használta, továbbá a védjegy használatára engedéllyel nem rendelkezett. Ezért azt vizsgálta, hogy fennáll-e a hasonlóság a védjegy árujegyzékébe tartozó reklámozás és az alperesi tevékenység között, továbbá a felperes védjegye és az alperes által használt megjelölés összetéveszthetősége.

Az érintett szolgáltatások hasonlósága kérdésében kifejtette, hogy téves az az alperesi álláspont, miszerint a lapkiadással általában együtt járó hirdetések közlése ne lenne a reklámozási szolgáltatások közé sorolható. Az a körülmény, hogy egyes áruk vagy szolgáltatások más osztályokba kerülnek besorolására, még nem zárja ki a védjegy jogi hasonlóságot. Az alperes ingyenes hetilapjában a hirdető reklámjait is közzéteszi, ezzel nyilvánvalóan reklámozást végez, ami hasonló a védjegy árujegyzékében szereplő reklámozás szolgáltatással.

A védjegy és a megjelölés összetéveszthetősége kapcsán rámutatott, hogy a kombinált megjelölések összetéveszthetőségét az összbenyomás alapján kell megítélni, amelynek kialakításában annak az elemnek van jelentősége, amely elsődlegesen szolgálja a szolgáltatások megkülönböztethetőségét. Ezt a szerepet általában az az elem tölti be, amelyet a vásárló a szóbeli azonosításra használhat. Erre figyelemmel a védjegyben és a megjelölésben szereplő, teljesen azonos „Tipp A FIATAL ÚJSÁG” szókapcsolatot tekintette domináns elemnek, amelyek sem hangzásbeli, sem tartalmi különbséget biztosítanak az alperesi megjelölésnek. A betűtípus, a héttérforma, a színvilág és a feliratok elhelyezése közötti eltérést nem tartotta olyan mértékűnek, amely kizárná az összetéveszthetőség veszélyét.

Mindezek alapján a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 27. § (1) bekezdése, a 12. § (2) bekezdésének b) pontja és a (3) bekezdés c) pontja alapján megállapította meg, hogy az alperes védjegybitorlást valósított meg és alkalmazta a kért jogkövetkezményt.

Nem látta az elsőfokú bíróság jelentőségét annak, hogy a peres felek eljárása a sajtóigazgatási jogszabályok szerint jogszerű volt-e, azzal indokolva, hogy a jogvita elbírálására a védjegy jogi szabályok irányadók. Az alperes ezzel kapcsolatos védekezése kapcsán kifejtette, hogy a védjegyoltalom abszolút szerkezetű, negatív szerkezetű jogviszony, amely alapján a védjegy jogosultat kizárólagos jog illeti meg, és bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenysége körében használja a védjegyet. Az alperes csak akkor mentesülhetett volna a jogsértés alól, ha rendelkezett volna a védjegy használatára jogosítvánnyal, de erre maga sem hivatkozott.

Az elbírálás szempontjából annak sem tulajdonított jelentőséget az elsőfokú bíróság, hogy a felperes ügyvezetője ellen büntető eljárás indult sajtórendészeti vétség miatt, mert a jelen perben az releváns, hogy a felperes rendelkezik védjegyvoltalommal.

Az alperesnek arra való hivatkozását, hogy védjegybejelentési eljárás van folyamatban, sem nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság, mert a bejelentési kérelmet nem az alperes, hanem az ügyvezetője nyújtotta be, így ha az lajstromozásra kerül, nem az alperest fogja megilletni.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, annak megváltoztatását kérte.

Álláspontja szerint a támadott ítélet mind a szolgáltatások hasonlósága, mind a megjelölések összetéveszthetősége, mind a jogsértés időtartama tekintetében téves.

Az érintett szolgáltatások tekintetében hangsúlyozta, hogy a felperesi védjegy a 35. osztályban élvez oltalmat, az alperes viszont lapkiadási tevékenységet folytatott, amely pusztán attól, hogy hirdetői reklámokat tartalmaz, nem minősül hasonló szolgáltatásnak. Döntőnek tartotta az áruosztályok jelentőségét az ügy megítélése szempontjából, kifejtve, hogy ellentétes esetben elegendő lenne egy osztályban lajstromozni a megjelölést és az kiterjedne a többi osztályra is.

Az alperes megjelölésének tartalmi különbségeként hivatkozott arra, hogy az „Újság” toldat lapkiadást feltételez, amely más áruosztályban nem értelmezhető. Emellett a formai eltérések is jelentős mértékűek, a betűtípus, méret, háttér, színvilág, feliratok kellő egyediséget biztosítanak.

Érvelése szerint azt sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az alperesnek van jogerős lapkiadási engedélye. A felperes által a lapja nyilvántartásba vétele tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma alperes hangsúlyozta, hogy a hatósági eljárás során nem történt utalás folyamatban lévő védjegy ügyre és idézte azt a perbeli nyilatkozatát is, miszerint a felperesi védjegy reklámozásra került lajstromozásra, nem lapcímként, ami két eltérő kategóriának minősül, továbbá a védjegy törvény nem a védjegy jogszerűtlen, hanem a jogszerű használatát teszi lehetővé.

A védjegy bitorlás időtartama tekintetében előadta, hogy a felperesi kereset kézhezvételét, 2006. december 8-át követően „Tipp A Fiala Újság” címmel lapot nem adott ki, a kifogásolt lappéldányok 2006. október 20. és december 8. között jelentek meg, szemben az ítéletben megállapítottal.

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az érintett áruk tekintetében hangsúlyozta, hogy a védjegy a reklámozás szolgáltatások tekintetében áll oltalom alatt, az alperesi reklámújság kiadása nem vitásan e fogalomkörbe tartozik, így azonos, de legalább hasonló szolgáltatásnak minősül.

Az alperesi megjelölés pedig az összetéveszthetőségig hasonló a védjegyhez, mindkettőben a szóelemek, azon belül is a „Tipp” szóelem az uralkodó, amely egyszerűen megjegyezhető és ezen a néven kéri a vásárlók.

A lapengedélyre történő alperesi hivatkozást súlytalannak találta, mivel a védjegybitorlás esetén az mérvadó, hogy a védjegyjogosulttól származó engedélye van-e az alperesnek.

A jogsértő magatartással érintett idő tekintetében arra hivatkozott, hogy az alperes a fellebbezési állítását, miszerint 2006. december 8-án abbahagyta, semmivel nem bizonyította. Megjegyezte, hogy az alperes megváltoztatott című lapja kapcsán használt „Tipp” megjelölés is jogsértő, amely azonban nem ennek a pernek a tárgya.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a megfelelően megállapított tényállás és helytálló indokok alapján helyes döntésre jutott, azzal a másodfokú bíróság mindenben egyetért. Osztja az elsőfokú bíróság álláspontját a felperes védjegye és az alperes által használt megjelölés összetéveszthetősége és a szolgáltatások hasonlósága tekintetében. Az ítéletben kifejtettek folytán helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az alperes a megjelölés használatával a Vt. 27. § (1) bekezdése, a 12. § (2) bekezdésének b) pontja és a (3) bekezdés c) pontja alapján védjegybitorlást valósított meg.

Tévesen hivatkozott a fellebbezés arra, hogy az adott esetben az alperes használati cselekménye nem sorolható a felperesi védjegy oltalmi körébe.

Ennek kapcsán a Fővárosi Ítéltábla, megismételve az ideiglenes intézkedés elrendeléséről szóló végzésében már kifejtetteket, rámutat arra, hogy a Nizzai Megállapodás az áruk és szolgáltatások nemzetközi osztályozását a védjegylajstromozás céljából végezte el, az egyes áruk vagy szolgáltatások más osztályba történő besorolása nem zárja ki azok védjegyjogi hasonlóság megállapíthatóságát. Az adott esetben az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg az alperes által folytatott tevékenység alapján, hogy az alperes által kiadott hirdetési újságban a hirdetések szerepeltetése megvalósítja a perbeli védjegy árujegyzékének a 35. osztályba sorolt reklámozás szolgáltatását függetlenül attól, hogy az újság, mint nyomdai termék a 16. áruosztályba nyert besorolást. Az alperes tevékenysége ugyanis egyszerre minősül lapkiadásnak és védjegyjogi szempontból a hirdetésekkel megvalósuló reklámozásnak is.

A védjegy és a megjelölés összetéveszthetősége kérdésben is helytálló álláspontot foglalt el az elsőfokú bíróság, amellyel szemben a fellebbezés nem is hozott fel érveket.

Egyetért a másodfokú bíróság azzal az elsőfokú ítéleti érveléssel is, hogy az alperes védjegybitorló magatartása megítélése szempontjából az alperesi újság lapnyilvántartásba vétele nem releváns körülmény. A sajtóigazgatási szabályok szerint jogszerűen történő lapkiadás nem zárja ki a védjegybitorlás megtörténtét. Nem bír jelentőséggel a védjegybitorlás megítélése szempontjából az sem, hogy a közigazgatási perben a lapnyilvántartást végző minisztérium milyen jogi álláspontot fejtett ki, azzal a fellebbezés alaptalanul érvelt.

Az alperes a fellebbezésében egyetlen, a bitorlás idejét érintő kivételtől eltekintve, nem hivatkozott olyan tényre, körülményre, vagy jogi álláspontra, amelynek az elsőfokú bíróság ne adta volna indokát. A fellebbezésében lényegében az elsőfokú eljárásban kifejtett érveit ismételte meg, amelyre az elsőfokú ítélet már megfelelő választ adott.

A fellebbezésben megjelölt új tény, miszerint az alperes 2006. december 8-át követően „Tipp A Fiatal Újság” címmel lapot nem adott ki, a másodfokú bíróság a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésének megfelelően, figyelmen kívül hagyta a felülbírálat során, mivel arra az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott. Megjegyzi azonban, hogy annak értékelése sem változtatta volna meg a döntést, figyelemmel arra, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során maga nyilatkozott akként a 8. sorszámu, 2007. január 26-án kelt beadványában, hogy az elsőfokú bíróságnak az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzésének kézhezvételétől, 2007. január 12-től kezdődően adja ki más címmel időszakos lapját.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján és ennek megfelelően a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg, áfával növelten.

Budapest, 2007. december 11.

Tóth Lászlóné dr. s.k.
a tanács elnöke

. Lesenyei Terézia s.k.
s.k.

Dr. Kovács Zsuzsanna

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelél:
tiszttiselő